

πλείους τῶν Ἑλλήνων ἐχαιρέτιζον πᾶσαν εἰς τὸ πλευρὸν τῆς
 ἀναγεννωμένην χριστιανικὴν ἐθνικότητα, τὴν ἀναισθησίαν
 ἧς ἐπέφλωττον πρὸς τὸ τακτικῶς ἐπαναλαμβάνομενον θείον
 τοῦ φανατικοῦ μισελληνισμοῦ, ὅστις παρηκολούθει ὡς πιστὴ
 πᾶσαν ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ὀρίζοντος ἐμφάνισιν τῶν χριστιανικῶν
 ἐκείνων ἐθνικοτήτων, ἀναλογιζόμενός τις ταῦτα δὲν ἔχει τῆς
 ληθείας τὸ θάρρος νὰ ἀγανακτήσῃ κατὰ τῶν μισελλήνων ἐκείνων
 ὁμοδόξων καὶ ἐνίοτε μάλιστα ἀπορεῖ διὰ τί δὲν ἐδείχθησαν
 μᾶλλον πολέμιοι ἡμῶν. Οἱ κατὰ τῆς ἡμετέρας γλώσσης
 τῶν ἡμετέρων καθιδρυμάτων διωγμοὶ τῶν ἀλλογενῶν ὁμοδόξων
 εὑρισκον οὐχὶ σπχνίως τοὺς ὑπερασπιστὰς αὐτῶν ἐν αὐταῖς
 τάξσει τῶν φιλοδικαίων ἐκείνων Ἑλλήνων οἵτινες ἀνεκλίθησαν
 πτόν ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν ἐπίεσαν τοὺς Μελδε-Βλάχους, ὅτι
 προπάτορες ἡμῶν ἐκκιοδιόκησαν τοὺς Βουλγάρους. Αὐτοὶ
 χῶς αἱ ὑπηρεσίαι αἱ οἱ γεννήτορες ἡμῶν προσήνεγκον τοῖς
 βάρους ἐκείνοις ἦσαν τηλικαῦται, καὶ τοσοῦτον εἰργάσθησαν
 ἀναθρέψωσιν αὐτοῦ; καὶ τοῖς περὶ αὐτοῦ τὴν μόρφωσιν ἐκείνων
 δι' ἧς ἔφθασαν εἰς τὸν βῆθρον τοῦ νὰ συλλάβωσι τὴν ἰδέαν
 ἐθνικῆς συνειδήσεως, ὥστε ἡ ἀληθινὴ καὶ πράγματι ἀμερόληπτος
 ἱστορία θὰ καταδικάσῃ τοὺς πατέρας ἡμῶν, ἀλλὰ θὰ καταδικάσῃ
 αὐτοὺς διὰ λόγον ὅλως ἀντίθετον, διὰ τὴν μωρίαν μετ' ἧς ἐπὶ
 ἐπιμελῶς κατήρτισαν τὴν ἀγωγὴν τῶν μελλόντων ἡμῶν
 μίων. Ἡ ἐπιείκεια τῶν πλειόνων ἐκ τῶν Ἑλλήνων πρὸς τοὺς
 γενεῖς ὁμοδόξους μισελλήνας εἰς τοσοῦτον προέβη πολλὰς
 δὲν ἔχει τις σήμερον τὸ θάρρος τῆ ἀληθείας νὰ συζητήσῃ ἱστορικῶς
 τὰς ἀξιώσεις τῶν Ρωμούνων ἐπὶ τῆς Μακεδονίας ἢ νὰ ἀναπαύσῃ
 τοὺς ἱστορικοὺς νόμους καθ' οὓς μορφοῦνται οἱ ἐθνολογικοὶ
 καὶ ἀναγνωρίζονται οἱ τούτων ἢ ἐκείνων τῶν ἐθνολογικῶν
 τισμῶν χαρακτῆρες ἐν δεδωμένῃ τινὶ χώρᾳ. Ἄλλως δὲ ὅτι
 τοσοῦτον εὐρέως ἀνέπτυξεν ἀλλαχοῦ καὶ ἄλλοτε τὸ θέμα
 ὥστε ἀδυνατεῖ νὰ προσθέσῃ νέαν ἐπανάληψιν τῶν ἤδη αὐτῶν
 μένων. Τίνα δὲ συλλογισμὸν ἑλληνικὸν καὶ τίνα διαλεκτικῶν
 ληνικὴν θὰ φοβηθῶσι σήμερον οἱ Ρωμῶνοι, ἀφοῦ οὐ μόνον